

TRŽIŠKI RAZGLEDI

Leto III (1996) št. 1 (19)

JANUAR 1996

Cena 40.- SIT

U V O D N I K

BRAVO ANDREJA!

Četrtna, 18. januarja 1996 Andreja verjetno ne bo nikdar pozabila. To je bil dan, ko je naša najboljša biatlonka, štiriindvajsetletna Andreja Grašič iz Križev, v Osrblije na Slovaškem slavila svojo prvo biatlonsko zmago na tekmah svetovnega pokala.

Tržičani smo lahko in moramo biti ponosni na to vztrajno dekle, ki tako dobro zastopa barve Slovenije in Tržiča v svetu. Pred leti je Bojan Križaj zaoral ledino in dvignil slovensko alpsko smučanje v svetovni vrh. Nekaj podobnega se sedaj dogaja predvsem z Andrejo Grašič, ki tudi ustvarja pogoje za prodor slovenskega biatlona v svet.

Še pred nekaj leti se je Andreja pod vodstvom neutrudnega očeta Vinka uveljavljala v teku na smučeh in skoraj brez konkurence osvajala državna prvenstva. Slabi pogoji treningov so jo pripeljali do biatlonske reprezentance, ki na primernem terenu na Pokljuki in ob odličnem trenerju Vladimirju Korolkoviču dosega iz leta v leto boljše rezultate. Oba Tržičana - Andreja in Tomaž Globočnik, ki je k biatlonu pristopil leto dni kasneje - pa se odlikujeta še posebej. Andreja zaseda v svetovnem pokalu tretje mesto in pripravljena pričakuje svetovno prvenstvo.

Kaj pa mi, ponosni Tržičani? Večina se nas bo morala bolj seznaniti s to športno disciplino. To se je opazilo tudi na sprejemu pred občino, ki kljub vsej prisrčnosti ni bil tako množičen kot so proslavljanja uspehov naših alpincev po drugih krajih v Sloveniji. Tudi mediji so tokrat prvič opazneje poročali o tem športu. In spet smo Tržičani tisti, ki prebijamo led, dosežemo dobre rezultate,...

Ali pa znamo te rezultate tudi izkoristiti? Res je, Tržič slovi po tovarni PEKO in Bojanu Križaju. Vendar, čevlarska industrija je v težavah, pa tudi tako sanjanega smučarskega muzeja si Tržič ni uspel postaviti. Spet nam manjka idej in ljudi, ki bi z novo energijo znali dati pomen tem dosežkom naših športnikov (tako biatloncem, skakalcem, kolesarjem,...), se uveljaviti v širšem prostoru in to tudi vnovčiti. Šele takrat se lahko nek naravni talent iz okolja v polnosti uresniči.

Sprašujem se le, če bomo znali Slovenci povedati svetu, da so bile prve smučke izdelane na Blokah, da konji lipicanci izvirajo iz Lipice in ne iz Španije,... Prepričana sem, da bomo in da zmoremo graditi sloves Tržiča tudi na rezultatih naših športnikov. Veseli pa me tudi, da tržiška podjetja (PEKO, TGT, Dem trade, Trifix,...) znajo prisluhniti potrebam športa in hkrati izkoristiti to svojo pomoč za boljšo prodajo svojih izdelkov.

JANA PRIMOŽIČ

MINISTER OSTERC V KRIŽAH

V torek, 30. januarja ob 19.30 uri bo v Osnovni šoli Križe pogovor z ministrom za kmetijstvo dr. Jožetom Ostercem na temo Gorenjsko kmetijstvo pred vstopom Slovenije v Evropsko skupnost.

Pogovor, ki ga bo vodil podpredsednik Slovenskega kmečkega gibanja Franček Kolbl, bo vezan na aktualno problematiko.

TEK POLITIKOV, DIPLOMATOV IN GOSPODARSTVENIKOV

V nedeljo, 28. januarja 1996 dopoldne je bil na Pokljuki že četrti tek politikov, diplomatov in gospodarstvenikov v organizaciji TD Tržič in ŠD Lom. V kulturno-zabavnem programu so sodelovali člani KUD Lom, ansambel Zarja ter kvartet pevk iz Jelendola.

IZ VSEBINE:

UVODNIK - BRAVO ANDREJA!
JOŽE ŠTUCIN - USODA LEPENKE
FRANC KLOFUTAR - K ZGODOVINI MEDVOJNIH
SINDIKATOV V TRŽIČU
O TOVARNI ZLIT - DANES
KONCERTNA POROČILA
KOMUNALNO PODJETJE IN POKOPALIŠČA

SEJE
OBČINSKEGA SVETA

Občina Tržič in njeni organi so po božično-novoletnih počitnicah izvajali spanje (pravičnega?) - vladalo je meddobje mrtvila, ki je v naših krajih žal preveč značilno po vsakih daljših praznikih.

Sedaj naj bi bilo tega nekako konec in nov zagon je čutiti morda v 11. sklicani seji OS, ki bo v sredo, 31. januarja 1996. Dnevni red obsega 12. točk, ki bodo obravnavale predlog pravilnika o sofinanciranju urejanja kmetijskih zemljišč, predlog pravilnika o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva v Občini Tržič, spremembo odloka zazidalnega načrta 26 S3 Senično-»Podovna«, predlog odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za staro mestno jedro Tržič-ožje območje, predlog sklepa za program priprave sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega in družbenega plana Občine Tržič za obdobje 1986(?) - 2000, potrditev kupoprodajne pogodbe za nakup stanovanjske hiše na Partizanski 7 in na Balosu 8, predlog odloka o začasnem financiranju javne porabe Občine Tržič v letu 1996, določitev vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč za leto 1996, osnutek poslovnika Občinskega sveta Občine Tržič, pregled realizacije sklepov OS (december 1995) ter vprašanja in pobude svetnikov.

Zajeten dnevni red - če ga bodo v OS temeljito predelali pa je drugo vprašanje. Več o tem v naslednji številki TR, nadaljujemo pa s pregledom sklepov OS.

6. SEJA OBČINSKEGA SVETA
OBČINE TRŽIČ, 14.06.1995

NADALJEVANJE

k 9. točki

SKLEP 58-6-9-1995 - Ga. Bojana Kališnik-Sušnik se imenuje v svet Zavoda Gorenjske lekarne Kranj

k 10. točki

SKLEP 59-6-10-1995 - Imenuje se 5-članska komisija za povojne poboje, pravno dvomljive procese in tovrstne nepravilnosti v naslednji sestavi: Vincenc Perne, Franc Primožič, Jože Južnič, Jože Prašnikar, Danijel Zupan

k 11. točki

SKLEP 60-6-11-1995 - Imenuje se komisija za oceno odškodninskega zahtevka krajanov Kovorja v zvezi z deponijo odpadkov v sestavi: Anton Pušavec, Borut Sajovic, Janez Perko, Alenka Markun, Jana Grohar

k 13. točki

SKLEP 61-6-12-1995 - Razreši se dosedanji član Nadzornega odbora g. Marjan Kralj, namesto njega pa imenuje g. Milan Marinšek

k 14. točki

SKLEP 62-6-13-1995 - Ignaca Primožiča, Darka Veternika in Nikolaja Ahačiča se razreši funkcije člana Občinskega sveta

7. SEJA OBČINSKEGA SVETA
OBČINE TRŽIČ, 26.07.1995

k 1. točki

SKLEP 63-7-1-1995 - Občinski svet zadolžuje občinsko upravo, da glede na navedena že ugotovljena dejstva o povzročeni škodi občini v zvezi z gradnjo neprofitnih stanovanj na Mlaki sproži ustrezne sodne postopke, da se ugotovi, kakšna je povzročena škoda in kdo jo je povzročil

k 2. točki

SKLEP 64-7-2-1995 - Sprejme se osnutek odloka o organizaciji in delovnem področju občinske uprave. Komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja Občine Tržič naj v določenem roku pozove vse politične stranke, da posredujejo svoje predloge za kandidate v odbore in komisije občinskega sveta.

k 3. točki

SKLEP 65-7-3-1995 - Sprejme se osnutek proračuna Občine Tržič za leto 1995.

Do prihodnje seje sveta naj tajnik sveta skupaj s komisijo za volitve, mandatna vprašanja in imenovanja pripravi predlog postavke za delovanje občinskega sveta (stroški za delo komisij in odborov, sejnina), nakar se ta postavka primerno korigira v proračun. Občinskemu svetu naj se na prihodnjo sejo predloži v obravnavo predlog za financiranje političnih strank v občini.

Urad za prostor in okolje Občine Tržič naj pripravi predlog sprememb prednostne liste za gradnjo cest v Občini Tržič.

7. SEJA OBČINSKEGA SVETA
OBČINE TRŽIČ,

NADALJEVANJE SEJE 01.08.1995

k 1. točki

SKLEP 66-7-4-1995 - Sprejme se vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč na območju Občine Tržič za leto 1995, ki znaša 0,141 SIT / m².

k 2. točki

SKLEP 67-7-5-1995 - Za dokončanje gradbeno-obrtniških del se na funkcionalni ključ odobri 14,9 mio SIT iz sredstev proračuna za leto 1996.

k 3. točki

SKLEP 68-7-6-1995 - Občinski svet daje pozitivno mnenje h kandidaturi KS Lom in KS Jelendol za sofinanciranje izvedbe razvojnega projekta CRPOV v letu 1995.

Občina Tržič bo sofinancirala izvajanje razvojnega projekta CRPOV v KS Lom in KS Jelendol v višini odobrenih sredstev Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Imenuje se projektni svet za izdelavo razvojnega projekta CRPOV v naslednji sestavi: vodja: strokovni delavec občinskega urada za gospodarstvo, člani: predstavnik KS, predstavnik KS, predstavnik zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine Kranj, strokovni delavec občinskega urada za urejanje prostora, predstavnik kmetijske svetovalne službe, predstavnik izvajalske organizacije

Iz proračuna Občine Tržič se za redno vzdrževanje cest predhodno odobri 15. mio SIT

Iz proračuna občine Tržič se predhodno odobri 10 mio SIT za cesto Lom-Potarje.

Na eno izmed prihodnjih sej sveta naj Odbor za prostor in okolje pripravi besedilo uredbe, kjer naj se upoštevajo pripombe iz razprave.

k 4. točki

SKLEP 69-7-7-1995 - Sprejme se Odlok o organizaciji in delovnem področju z navedenimi pripombami.

k 6. točki

SKLEP 70-7-8-1995 - Potrdi se predlagani predlog financiranja političnih strank v Občini Tržič.

Z amandmajem se zajame tudi svetnike, ki niso kandidati na strankarskih listah in naj sporočijo žiro račune za nakazilo sredstev.

RAZMIŠLJANJA O TOVARNI LEPENKE TRŽIČ
(nadaljevanje iz prejšnje številke)

O tem naj si vsak ustvari sodbo sam, moje osebno mnenje je, da bi bila situacija v Lepenki bistveno drugačna, če proizvodnje ne bi ustavljali, čeprav ustavitve ne smatram za glavni vzrok nastale situacije. Svoje mnenje gradim predvsem na dejstvu, da so bile zaostale plače izplačane v roku, ki ga je postavil prvi stavkovni odbor, da smo se prav takrat konkretno dogovarjali o rešitvi situacije z zelo resnimi sanatorji, ki pa po ustavitvi niso več kazali interesa za mirujočo tovarno.

Prav gotovo nas je nekaj, ki tovarno poznamo v vseh ozirih. Vedno bolj me jezijo razne ugotovitve "strokovnjakov" tako iz Lepenke kot izven, ki bi radi še sedaj reševali tovarno po svojih starih navadah in so že v času Kardeljevega zakona o združenem delu in vemo kakšnega enoumja predstavljali problemi in zaviralni moment v razvoju Lepenke, sicer bi bila ta tovarna takrat še bolj uspešna. Veste, veter smo v Lepenki vedno zelo cenili. Tisti, pravi, ki nam je v zračnih sušilnicah sušil lepenko in nam povečeval proizvodnjo in plače. Nikoli pa nismo marali vetra, ki spreobrača ljudi iz zadržanih pa vendar "kvazi" marksistov v sedanje "pravoverne", ker jim tako ustreza zaradi njihovih osebnih koristi. Ti prav gotovo niso bili zdravi del Lepenke in jo nikoli ne bodo rešili, ker so prej in slej bili samo za zgago in mnogi v svoji vnemi pozabljajo, da je marsikaj rečenega tudi napisanega in shranjenega.

In kaj se je dogajalo od uvedbe stečajnega postopka do danes, ko je bila 13.11.1995 neuspešno opravljena že prva dražba na sodišču? Veliko in nič, sicer bi proizvodnja že stekla. Pojavljali so se interesi za oživitve proizvodnje ali kot najemniki ali kupci, že v juniju 95 je bil narejen elaborat ponovnega zagona s stroškovnikom, iskale so se tudi druge rešitve, za vse drugo, kar se je dogajalo v tem času, pa niti ne vemo. Od uvedbe stečaja do danes, z le nekaj dnevnim zastojem, obratuje samo tovarniška hidrocentrala, ki prinaša denar v stečajno maso, tovarna pa vedno bolj propada. Nered v njej je točno tak kot je bil puščen 1.3.95 ob ustavitvi. Kljub predlogom stečajnemu upravitelja, da bi nekaj ljudi uredilo tovarno, nismo uspeli, ker to predstavlja strošek, temu pa se vsak stečajni senat izogiba. V našem primeru je zato škoda še večja. Končno upamo, da bodo zalegla opozorila, naj se tovarna zaščiti pred nizkimi zimskimi temperaturami, sicer bo propad popoln. Celotna osnovna proizvodnja papirja in lepenke je namreč povezana z vodo in škoda, ki lahko nastane zaradi zmrzovanja v tej proizvodnji, v kotlarni, na čistilni napravi in ne nazadnje centralnem ogrevanju, bo nepopravljiva.

Večkrat se sprašujem zakaj se že tako dolgo nobena stvar ne premakne z mrtve točke. Nehote in vedno bolj se vsiljuje misel, da je bilo vseskozi vse to nekako načrtovano, da smo bili z nestrokovnimi posegi v poslovanje namenoma kar nekaj let siromašeni in da nekdo čaka na trenutek, ko bo tovarno kupil za bagatelno vsoto, jo z dobičkom razprodal po delih ali kako drugače. Osnovne proizvodnje ob takem odnosu do tovarne namreč brez ogromnih stroškov ne bo mogel več pognati. Prepričan sem, da je to za delavce in mesto Tržič najslabša varianta. 114-letna tradicija, znanje, tehnologija in konjunktura v papirni industriji, ki se je začela prav takrat, ko smo mi prenehali delati, so dejstva, ki morajo voditi v drugačno

ukrepanje. Prav lahko nas kupi tisti, ki nas je skoraj 4 leta namensko siromašil in zapre, ker ima še druge tovarne z enakim programom in dobre sodelavce.

Ljudje me večkrat sprašujejo, kakšno vlogo je pri vsem tem imela občina. Menim, da pozitivno, čeprav jim ni uspelo svojih prizadevanj realizirati tudi finančno t.j. konkretno. Osebno je g. župan od vsega začetka v mesecu decembru 94 s svojimi sodelavci seznanjen s problematiko, trudil se je po svojih močeh, vendar brez denarja sanirati stanja ni mogoče. Njegova javna opozorila o propadanju tovarne, sanaciji pred zimskim mrazom itd. so še kako realna, verjetno pa je že glede na situacijo popolnoma na mestu tudi njegova znana zahteva po drugačnem, ekspeditivnem vodenju stečajnega postopka, ki se dejansko vleče kot jara kača.

Naj končam! Vem, da me je pri pisanju marsikdaj preveč zapeljala preteklost naše tovarne in sem se mogoče preveč čustveno spominjal posameznih dogodkov, pa mi ni žal. Vem tudi to, da živimo v času, ko za čustva in zgodovino ni preveč prostora, kar vse počasi nadomešča lov za denarjem, vem pa tudi to, da nikoli brez tega tudi ni šlo. Želim samo, da se tovarna čimprej zavrti, da se vrnejo na delo ljudje, ki sedaj preživljajo težke trenutke in se enkrat že konča agonija nekdanje tako uspešne in lepe tovarne.

Zapisano 15.11.1995

JOŽE ŠTUCIN

GNOJENJE V ČRNEM GOZDU

Prizadeti prebivalci področja ob zbiralniku vode Črnega gozda v šentanski dolini so nam ob objavi fotografije v GG posredovali naslednji izveček iz dokumenta, ki jim dovoljuje (tudi) gnojenje v širši okolici tega objekta:

»... S tem v zvezi pa se tudi obvezujem:

... d.) da nad vodovodom in trimeterskem pasu na vsako stran vodovoda ne bom sadil dreves in grmovja in da bom ta del zemljišča uporabljal le za ostale kmetijske namene:

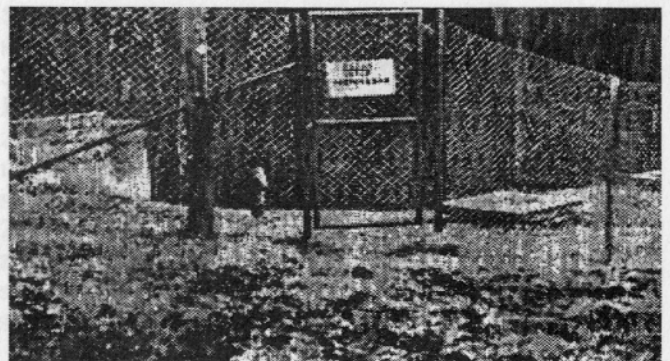
e) da nad vodovodom in trimeterskem pasu na vsako stran vodovoda ne bom opravljal nobenih gradbenih del brez predhodnega dovoljenja investitorja oziroma upravljalca.

... Podljubelj, 7.II.1984

podpisi lastnikov zemljišč

SKIS Občine Tržič
in Kom. podj. Tržič

Ob tem dodajamo, da tožarjenje in metanje kamnov na drugo stran (na tak način) nekaterim veljakom šentanske doline pač ne bo rešilo njihovih lastnih namenov in projektov, ki trenutno (še) nimajo s papirji podprtih načrtov.

ZLIT DANES

Kmalu po drugi svetovni vojni se je začel vsepovsod velik razmah podjetij lesno predelovalne stroke. Ukinili so razna obrtna podjetja in v okviru teh so začeli zaposlovati številne nove delavce. Tako so iz podržavljenega mizarskega podjetja Amann ustanovili Tovarno finega pohištva Tržič, iz podržavljenega Bornovega lesnopredelovalnega obrata v Tržiču pa LIP ali lesnoindustrijsko podjetje Tržič. V Tržiču pa so ustanovili še lesno galanterijsko podjetje znano pod imenom ILGI, ki je izdelovalo večinoma pripenjalne sponke za perilo. Vendar so zaradi predimenzioniranosti podjetij lesne stroke podjetja prihajala v krizo. Izhode so iskali v združevanju ali pa so tista podjetja, ki niso zmogla zahtevnejšega razvoja, pridruževali takim, ki so bila v ekonomskem pogledu še dobra podjetja. Tako se je okoli leta 1960 razvil znani ZLIT, ki je deloval dobrih 30 let in naposled tudi sam zašel v stečaj.

Danes je podjetje v stečajnem postopku. Stečajni upravitelj je g. Matija Roblek - Majcen. V soglasju z Upniškim odborom in stečajnim upraviteljem pa so kmalu po stečaju obnovili proizvodnjo izdelkov, ki imajo tržnoekonomske pogoje. Tako sedaj načeljuje tej proizvodnji g. Andrej Repinc, ki se razvija v uspešnega menedžerja in izhaja iz bivšega kadra ZLIT-a. V delovnem razmerju ali zaposlenih je sedaj okoli 135 ljudi in sicer okoli 95 v proizvodnji pohištva, 8 v proizvodnji lesne embalaže, nekaj pri blazinjenju pohištva in pa v žagi. V režiji in vzdrževanju je zaposlenih okoli 20 oseb. Glede plač se ravna po določilih panožne kolektivne pogodbe in jih redno izplačujejo.

Obrat pohištva izdeluje masivno pohištvo, omare, kotne klopi, mize, postelje izključno za izvoz in po vnaprej dogovorjenih pogodbah.

Tapetništvo izdeluje nekaj tipov utečenega starega programa kot so tipi Kofce, Kanin in nekaj novega programa z izboljšanim dizajnom.

V **žagarstvu** izvajajo program za lastne potrebe, delajo pa tudi po naročilu, vendar le za večje količine hlodovine. Sami se s prodajo na osnovi zaloga žaganega lesa ne ukvarjajo. To prepuščajo kooperantom, ki dobavijo hlodovino in razžagan les tudi sami prodajo. Trenutno so omejeni na gaterski razrez in na dolžine hlodovine od 3 do 6 m ter debelino hlodov do 55 cm.

Nudijo pa tudi proizvodne storitve kot so brušenje rezil, razpolovilno žaganje desk, skobljanje desk, brušenje lesa, sušenje lesa, lakiranje.

V okviru podjetja deluje še obratna trgovina. Ta je odprta vsak delavnik od 10.-17. ure, ob sobotah pa od 9. do 12. ure.

IZVLEČEK IZ CENIKA STORITEV od 1.3.95, ki še velja:

	nad 200 m ³	pod 200 m ³
1. Razrez hlodovine		
1 x rez	25,55 DM/m ³	29,55 DM/m ³
z žamanjem (ostane ZLITU)		
1 x rez	28,00 DM/m ³	32,55 DM/m ³
brez žamanja		
2 x rez	29,61 DM/M ³	33,61 DM/m ³
2. Čeljenje desk na dolžino		9,00 DM/ura
3. Čeljenje desk na elemente za palete		13,20 DM/m ³
4. Sortiranje žag. lesa		4,50 DM/m ³
5. Špaljenje žag. lesa in razšpaljenje		4,50 DM/m ³
6. Sušenje žag. lesa	1 ura/m ³	0,50 DM/m ³
7. Skobljanje desk na štristr. skob. stroju		36,00 DM/ura
8. Cepljenje na tračni žagi		22,00 DM/ura
9. Storitve z viličarjem 1-2 t		20,00 DM/ura
10. Storitve z viličarjem 3-4 t		29,80 DM/ura
11. Strojno brušenje rezil		16,00 DM/ura

OPOMBE: Pod 1 v primeru, da prevzame naročnik tudi krajnike, žamanje in druge ostanke, se cena poveča za 25 %. Cene veljajo brez davka na storitve.

CENIK ZA OBLAZINJENO POHIŠTVO od 15.1.1996 po tovarniških cenah brez vključenega prometnega davka:

GARNITURA KOFCE (polnilo s šlarafijo)	SIT/kos
01. trosed raztegljivi	73.000
02. dvosed fiksni	35.000
03. enosed raztegljivi	38.500
04. fotelj fiksni	21.000
05. fotelj kotni	31.000
06. ročno opiralo (fotelj,dvosed,trosed)	4.500
GARNITURA KANIN (polnilo šlarafija)	
07. trosed raztegljivi	82.500
08. trosed fiksni z zabojem za posteljnino	63.000
09. dvosed fiksni z zabojem za posteljnino	43.500
10. fotelj fiksni	21.000
11. fotelj kotni	32.000
12. ročno opiralo (levo,desno)	7.500
13. stolček tabure	5.800
14. kofce trosed fiksni	56.000

OPOMBE: Cene fco kupec do 30 km, od 30-50 km + 1% od tov. cene, nad 50 km + 2% od tov. cene prevoznih stroškov.

Za izdelavo sedežne garniture po posebnem naročilu + 15 %.

Sconto za predplačila sed. gam. 12 %.

ČESTITAMO

MARIJI PRIMOŽIČ iz Križev, podpredsednici Slovenske ženske zveze Tržič čestitajo članice te organizacije ob rojstvu hčerke. Čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Tržiških razgledov.

Očetu, dedu in pradedu za 80 - letnico in god čestitajo in mu želijo predvsem dobrega zdravja in počutja ter, da bi še dolgo ostal z njimi - žena Viktorija, vseh 11 otrok ter vnuki in pravnuki.

GRAŠIČ ANDREJI, ki nas tako lepo preseneča s svojimi športnimi uspehi in drugimi dobrimi zgledi - čestitajo njeni športni navijači. Z njimi deli to tudi Uredništvo Tržiških razgledov.

PREGLED STANJA TRŽIŠKIH POKOPALIŠČ

Odgovor Komunalnega podjetja Trzin (2. nadaljevanje)

V Trzinu imamo pet pokopališč: Trzin, Lom, Križe in Kovor, ki so v upravljanju KP Trzin in Leše, s katerim upravlja KS Leše. Vsa pokopališča so bila že povečana tako, da danes tvorijo skupaj cca 3200 enot grobov. Prostorske možnosti povečav so še možne v Lomu, Križah, Kovorju in Lešah, v Trzinu pa obstajajo le še tehnične možnosti z ureditvijo žarnih omaric.

Ker smo že v preteklosti opozarjali, da bo tržiško pokopališče kmalu zapolnjeno, je prišlo do nekaterih odločitev načina dela in izdelave dokumentov.

Za pripravo občinskega plana so bili v septembru 1991 predstavljeni prostorski dokumenti z idejnim projektom "Centralnega pokopališča Praproše" - pri Kovorju, ki naj bi bilo v sklopu zazidave B-12. Temu smo 3.9.1991 dali pisne pripombe tehničnih rešitev za funkcioniranje dejavnosti. Do končnih odločitev in realizacije pa še ni prišlo - verjetno iz več razlogov (neenotno mnenje krajanov KS Kovor in preveliki stroški gradnje celotnega kompleksa).

Zato smo 19.6.1992 ponovno pisno obvestili IS občine Trzin o stanju tržiških pokopališč. Istočasno smo v Trzinu še izvedli manjšo (zadnjo možno) razširitev in določili možnost uporabe 1 parcele - enote 140 x 220 cm na vseh pokopališčih. Izjema je le, če tehnično ni drugače izvedljivo (v štirih letih le 2 primera), ter ne dajemo možnosti najema groba na zalogo. V to obdobje sega tudi začetek gradnje mrliških vežic v Križah, kar je verjetno tudi eden od razlogov, da ni prišlo do končnih odločitev za centralno pokopališče v Kovorju. S strani občine so bila dana pojasnila, da bo kriško pokopališče služilo tudi za širše območje občine Trzin, ter istočasno tudi zagotovila del propračunskih sredstev.

Kljub statističnim ugotovitvam, da je v Trzinu cca 15.100 prebivalcev in cca 5000 družin (gospodinjstev) ugotavljamo, da je zasedenost pokopnih enot nekaj večja od statističnega povprečja članov posameznih rodbin. Razlog zato je nastajanje novih družin, doselitev prebivalcev v preteklosti in prenapoljenosti grobov s klasičnimi pokopi.

Čeprav je število pokopov zadnji dve leti malenkost upadlo lahko pričakujemo popolnitev na tržiškem pokopališču že približno v 6 letih. Za tem je možna ureditev le z žarnimi omaricami.

Pipa za vodo je bila v dveh letih trikrat zamenjana, vendar na priključku ostane le najslabša. V letu 1996 bomo zamenjavo ponovno opravili ter pipo na cev in vodnjak privarili.

LADO SREČNIK, *direktor*

ZGODOVINA PREDVOJNIH SINDIKATOV

(nadaljevanje iz novemberske številke)

Članek iz prejšnje številke nam prikazuje, da je bilo delavsko gibanje v Trzinu, sredi tridesetih let kar dobro delujoče in uspešno. Večjih nasprotij v sindikalnem gibanju ni bilo in delodajalci so bili zainteresirani za dogovore z delavci. Zahtevali pa so od delavcev, da so se tudi delavci preko sindikatov držali dogovorov. Delodajalci so se najbolj bali presenečenj in presenečenja so bila posebno za večje delniške družbe nevarna, ker bi lahko pripeljala posamezno tovarno tudi v izgubo ali celo stečaj. Ena od takih presenečenj, za delodajalce, je postala stavka v tovarni *Glanzmann & Gassner* v Trzinu leta 1936.

Delavske razmere v Glanzmann & Gassnerjevi tovarni so bile tedaj še kar zadovoljive. Večina delavcev in uslužbencev je imela tovarniška stanovanja zastonj, prav tako tudi elektriko ter vodo in še marsikaj. Tovarna je venomer znova gradila ali kupovala nova stanovanja, tako da so ljudje že govorili, da hoče pokupiti že ves Trzin. Plače so imeli vsakih štirinajst dni in so dosegale in celo presegle plače določene s splošno kolektivno pogodbo v tekstilni industriji. Vodstvo tovarne sicer ni podpisalo kolektivne pogodbe iz razlogov "prostih rok". Vendar kljub temu legalnih pogojev za stavko ni bilo, kar je bilo prej in kasneje ugotovljeno. Pri stavki je šlo v prvi vrsti za politično dejanje.

V tistem času so v Evropi pripravljali tla za vojno, predvsem s strani Hitlerjeve Nemčije in pa hotene revolucije s strani Moskve in mednarodnih revolucionarnih sil združenih v Kominterni. Ta je imela za cilj izvesti svetovno revolucijo, ki naj bi ustoličila komunistično urejeno družbo. Nagel vzpon Hitlerja in Musolinija, ki sta uvajala podobni družbeni sistem kot Stalin, je začel ogrožati neposredno tudi Slovence same. Oba sistema sta imela mnogo skupnega, predvsem na področju vodenja gospodarstva in notranji ureditvi z diktaturo. Kardelj je dolgo prikrival bistvo revolucije in je gibanje prepletel navzven celo z nacionalno obarvanostjo (Rešitev slov. nacion. vprašanja). V Moskvi pa so ustanovili mednarodno revolucionarno šolo, ki naj bi zagotovila kadre za bodočo revolucijo.

V Glanzmann-Gassnerjevi predilnici in tkalnici so bili delavci do takrat organizirani v dveh sindikatih in sicer v Splošni strokovni zvezi Jugoslavije, ki je nosila značaj "rdečih" in Jugoslovanski strokovni zvezi, ki je nosila značaj krščanskosocialnih ali včasih zbadljivo imenovanih "klerikalnih" sindikatov. Oba sindikata sta bila med seboj konkurenčna, vendar ne sovražno razporejena. Nekako uradno je bila uprava tovarne ali lastnik Glanzmann v stikih s predstavnikoma sindikatov, s Snojem, ki je zastopal "rdeče" oziroma socialdemokratske sindikate ter s Pravstom, ki je zastopal stranko SLS. Snoj je bil vodja mehaničnih delavnic in vzdrževanja, Pravst pa elektrodelačnic. Med delavci se je kasneje začela oblikovati še nemško-nacistična skupina in sicer največ v kotlovnica. Močna v sindikalnem gibanju pa sta bila Sova s strani socialdemokratov ali rdečih in Zupan Ciril s strani sindikata Jugoslovanske strokovne zveze. Po moči sta bila v obdobju pred stavko oba sindikata približno enako močna ali točneje, na volitvah so imeli "klerikalni" rahlo prednost.

Ob začetni stavki v kranjskih tekstilnih tovarnah, kjer delavci niso dosegali plač po določilih kolektivnih pogodb, je prišla tudi v Trzič velika delegacija stavkujočih, da bi jih podprli s solidarnostno stavko. Sindikati so se domenili, da to store, sestavili so dopis upravi tovarne, kjer so zapisali, da gre za podporo štrajku v Kranju. Iz neznanih razlogov pa dopis ni bil predan upravi, ampak je ostal skrit v vratarnici. Zato je uprava smatrala, da gre za kršitev splošne kolektivne pogodbe in divjo stavko ter za prenehanje vseh medsebojnih obvez.

Stavka se je s tem spolitizirala in v ozadju so začeli delovati, mimo legalnih sindikatov, komunistični interesi, ki so se infiltrirali v sindikalno gibanje. Njihov namen pa ni bil izboljšanje delavskih razmer, ampak ustvarjanje pogojev za revolucijo. Pogoji za revolucijo pa so čim slabše razmere delavcev. Predstavnika sindikatov Sova in Zupan sta sicer večkrat šla na posvetovanje v Ljubljano, toda tam tudi niso gledali več toliko na prave delavske interese, ampak na eni strani na revolucionarne cilje, pri oblasteh pa jih na razgovore, kot predstavnika divje stavke niso želeli sprejeti. Oblast je začela obravnavati razširjeno stavko tekstilnih delavcev na splošno in ne ločeno po tovarnah. Zato tudi ni dopustila v Trziču obratovanja tovarne, čeprav je bila stavka že prej prekinjena, vse dokler se zadeva ni na splošno rešila. V tovarni so potem sprejeli tudi kolektivno pogodbo, ki pa se zaradi specifičnosti razmer v Trziču, v praksi ni obnesla.

Stavka v Trziču, ki je zdrsnila na nivo divje ali nezakonite, je omogočila delodajalcu, da je ravnal po svoje. Delo sta izgubila oba vodilna sindikalista Sova in Zupan. Sova je odslej dobival solidarnostno rdečo pomoč in je ostal doma, Zupan pa je ostal brez vsega. Dobil je delo na Jesenicah in voziti se je moral tja in nazaj vsak dan s kolesom celih šest let. Da bi bil sprejet nazaj na delo, je postavil Andrej Gassner pogoj, da javno pred njim poklekne in prosi odpuščanja ter izda nekatere tovariše. Tega ni hotel storiti. Postal je zagrenjen, spoznal je tudi, da je ostal izigran tudi od tistih, ki so so mu pihali na dušo v času stavke. Tudi mnogi drugi delavci so bili v težkem položaju. Lorenčič Konrad se spomni, da je bil dva meseca doma in šele njegov oče je preprosil inž. Sugga, da ga je sprejel nazaj. Podobno je bilo z mnogimi drugimi.

Kasneje je več funkcionarjev Jugoslovanske strokovne zveze prišlo pod vpliv komunistov in nekateri so postali celo partijci. Po vojni se jih je Zupan Ciril spomnil, ko je imel razne težave, pa mu niso hoteli pomagati. Vedno je sledilo vprašanje - si član partije? Na odgovor, da ni, so odgovarjali - potem Ti ne moremo pomagati ali pa ga sploh niso hoteli poznati, čeprav so v delavskem gibanju, pred vojno, sodelovali. Kot take se je spomnil Jurača, Lombarda, Fajfarja in Mavricija Borca.

V poglavju o ozadju tekstilne stavke v Trziču piše Ivan Mohorič:

- da je prišlo do stavkovnih akcij največkrat mimo uradnih sindikatov in njihovih voditeljev in to pod vodstvom komunistov,
- da je pri pripravi stavk prišlo v navado, da se morajo uporabiti "vsa možna sredstva",
- da mora biti stavka organizirana nenadoma, biti mora celotna in ostra.

To pa so že nasveti, ki z delavsko mezdinim bojem nimajo več kaj skupnega. To je že organiziran uvod v revolucijo. Kasneje se je izkazalo, da so to tudi že revolucionarni nasveti revolucionarja Leskovška, ki je stal v ozadju stavke. Značilno pa je še dejstvo, da Zupan ni klonil, ni hotel izdati tovarišev, kdo pa je izdal njega? Tisti, ki so vodili stavko iz ozadja, so bili na delo ponovno sprejeti. Žrtev je bil pokončni mož, nevajen uporabe "vseh sredstev" - tudi prelaganja krivde in skrivne izdaje. V Trziču se je kasneje pojavil rek: Leskovšek je tedaj pogosto prihajal v Trzič. Vedno je koga kaj "našuntal". Ko pa je bilo treba nositi posledice, je izginil.

To leto bo že 60 let od teh dogodkov, ki so lahko tudi zelo poučni za Trzič in Tržičane. Spomni nas na to, da je bila energija mnogih, ki so se na ta ali drug način prizadevali za resničen ali lažni napredek, slabo izrabljena. Eni, ki so si prizadevali po podjetniški strani, so slabo uspeli, drugi, ki so gledali na socialne pravice, pa tudi. Komunizem kot oblika družbene ureditve je postal slepa pot. Danes je tržiška Predilnica v mnogo slabšem položaju kot pred 60. leti tako v gospodarskem kot socialnem pogledu. Sinovi nekdanjih marksistično deklariranih revolucionarjev so se navzeli kapitalističnih in tudi nesocialnih vzorov. Socialnost na osnovi nekdanjega duha, ki je temeljil na krščanstvu, je prav tako skoraj izginila. Danes čakamo v Trziču na sposobne ljudi, ne demagoge, kot smo jih spoznavali v teh zadnjih 60-ih letih, čakamo na nove ljudi podobne velikemu sinu našega naroda kot je bil dr. J.E. Krek, ki je s sodelavci zares dosegel vidne uspehe na kulturno-socialnem in obenem na gospodarskem področju.

Po podatkih Franca Klofutarja, Konrada Lorenčiča in naslednikov Cirila Zupana, sestavil - FRANC PRIMOŽIČ

ZNAMENJA NA POTI K CERKVICI SV. JOŽEFA - NEKOČ

Na hribu nad Tržičem stoji cerkva sv. Jožefa. V starih časih je na poti k cerkvi stalo več nabožnih znamenj. Postavile in zanje so skrbele posamezne družine iz Kurje gase ali današnjih Za Virjem. Zato so se ta znamenja poimenovala po domačih imenih teh družin. Tako je bilo Bitenčevo (Hafnerjevo), Tekčevo (Ribnikarjevo) in pa znamenje Špičeve Nance (Ane Kavčič).

Ta znamenja so bila iz lesa. Na podstavku je bilo pritrjeno ohišje, v njem nabožna podoba, pod njo polica za rože in lučko, ki je bila na olje, v kozarcu z oljem je gorel stenj - dušica. Na ravnini ob cerkvi pa je bilo znamenje še bolj preprosto. Slika sv. Jožefa je bila pribita na smreko, pod njo deščica za postavitev lučke in šopek cvetja.

Sredi hriba pa je stalo znamenje, za katerega je skrbela moja tašča Ana Kavčič (Špičeva Nanca). Nanca je hodila k znamenju prižigat lučko vsak večer in ob vsakem vremenu. Na tej poti jo je vedno spremljal hišni maček. Mačku ni bilo treba nikoli reči: "Pojdi z menoj!" Ko je maček videl, da je Nanca vzela stekleničko z oljem iz shrambe, je šel takoj za njo. Ko sta stopila na pot, Nanca po poti, a muc pa po kamniti ograji, kjer je preskakoval vrzeli in kot da ne sme stopiti na stezo, da si ne umaže tačk, ko je hodil ležat na zapeček.

Po smrti Ane Kavčič je skrbela za znamenje njena hčerka Micka Frlan (Bilkotova). Da bi se lepa navada za njo ne opustila, je za njo prevzela to opravilo njena nečakinja Tončka Radon.

Do današnjih dni se je ohranilo samo to znamenje, za katerega je skrbela moja tašča Ana Kavčič (Špičeva Nanca). Ob tem več kot 100 let starem znamenju je sedaj postavljeno lepo novo znamenje s kipom sv. Jožefa delavca, delo akademskega kiparja g. Vinkota Ribnikarja, ki je bil blagoslovljen po g. dekanu Francu Mačku dne 24.6. 1995. Ob dogodku se je zbralo veliko ljudi iz Kurje gase ter bližnje in daljne okolice. Dogodek so popestrili pevci s petjem, a tudi gasarske gospodinje so bile prisotne s svojimi dobrotami.

METKA KAVČIČ

K HIŠI PRIHAJAJO POTUJOČI OBRITNIKI

V starih časih ni bilo dobiti v trgovinah toliko konfekcijskih izdelkov kot je to danes. Prav tako tudi ne obutve. Na trdnejših kmetijah na področju Doline so vsako leto gostovali razni obrtniki. Na teh kmetijah je bilo običajno veliko ljudi in ti so potrebovali novih oblek, čevljev in drugega. Ne nazadnje pa so bili potrebni tudi obrtniki s področja stavbarstva - mizarji, tesarji in drugi.

Še pomnim, da se takrat, ko so obrtniki gostovali, tem ni tako mudilo kot je to v navadi danes. Tako se spomnim krojača, ki je poleg tekočega dela vzel tudi čas za razmislek. Nasploh pa tedaj s časom niso bili tako v zadregi kot danes. Običajno je s krojači in posebno čevljarji prišel v hišo tudi čas veselih dogodkov. Takrat je bilo slišati vse polno šal, dovtipov in ljudje so se tega veselili in iz vsakega dogodka so želeli pripraviti prijeten doživljaj.

Potujoči obrtniki so ponavadi dobili na razpolago osrednji hišni prostor, to je takozvano hišo z veliko, običajno krušno pečjo, klopmi ob njej in zlasti pozimi so imeli dosti stalnih obiskovalcev, otrok in drugih domačih. Že sam prihod, že enega ali celo skupine teh obrtnikov je bil običajno kar spektakularen. Spomnim se primera, ko so imeli na Kušperku skupino čevljarjev. Napovedani pa so bili še krojači. Ti so se ustavili pod hišo ob bližnjem seniku. Navaden črn polž, ki je lezel po tramovju je bil dovolj za vesel prigodek. Začeli so vpiti in klicati na pomoč, češ da gre za nenavadno veliko zverino, ki da ima še roge. Vsi domači so prihiteli in hiteli povpraševati kje, da je nevarna rogata zverina. Nekateri so prihiteli oboroženi celo s kmečkim orodjem. Na vprašanja po rogati zverini pa so pokazali na črnega polža in vsi so se režali prepričljivi potegavščini. Obrtnik, ki ni slovel kot dober strokovnjak ali če ni bil zabaven, mu je šlo težko. Zato so se potujoči obrtniki izpopolnjevali poleg poklica še v zabavnosti ali vsaj z domiselnimi izgovori. Ne le, da je bilo tako z obrtniki. Tudi hišni posli so morali biti takšni. Tako vzemimo za primer Prinčkovega Tina, ki je z domiselnim izgovorom opravičil svojo lenobo. Bilo je menda tako:

Tina je bil doma iz Bistrice. Bil je celo v šolah. Pa si je z nekaterimi stvarmi prekomerno belil glavo, da mu je ta naposled malo odpovedala. Prevzeli so ga v oskrbo pri Prinčku.

Tina je nekoč vozil za farovž na Prinčkovo parcelo gnoj s konjem. Bil pa je po njegovem mnenju prelepal ali celo pretopen dan za mučno delo. Zato je malo poležal v senci. Pri skupnem kosilu pa je bil tako kot običajno neugnan. Že brez molitve, ki je bila reden običaj, je zajel z žlico v družinsko skledo. Zato ga je gospodar posvaril in obenem se je spomnil, da ga še ni povprašal kolikokrat je že peljal gnoj. Tina mu je brez kakršne koli zadrege odgovoril: "Še dvakrat pa bo trikrat". Vsi prisotni so se domiselnemu odgovoru nasmihali in celo gospodar si ni zmozel zagotoviti karajoče resnobe.

Težje razmere za počutje kot čevljarji in krojači, ki so imeli običajno zaščito pri gospodinjah, pa so imeli tesarji in mizarji, ki so bili odvisni veliko bolj od večinoma skopuških gospodarjev. Ročno delo brez strojev in dobrega orodja je bilo nadvse naporno in neučinkovito. Zato še danes nekateri, ki to še pomnijo - tistih "težkih" časov ne morejo pozabiti.

Tudi pri Ukcu je bilo tako, da so včasih s kakšno šalo prepodili dolčas. Pri hiši je bilo vsakokrat tudi po več dekel. Tako je ena imela v oskrbi govejo živino, druga drobnico in svinje in podobno. Nekoč so imeli tudi pridnega pa malo zadržanega fanta iz Loma. Pa ga je ena od dekel naprosila, da ji prežaga desko. Na spodnjo stran deske pa je narisala žensko - "babo". Ko je fant prežagal desko je tista, ki jo je držala - "hipoma padla na tla". Druge, ki so temu "slučajno" prisostvovali" pa so zavpile - "glej, pa si jo prežagal", ko se je pokazala, z druge strani, še narisana prežagana baba je fant, ki si je zgrožen zamislil, da gre za vzročni primer prežaganja, od strahu pobegnil.

Pri Ukcu so se nekoč ukvarjali tudi s pridelavo lanu. To je bila dolgo časa hišna tradicija. Lan so posejali na kakšni od boljših njiv. Za žetev so morali izbrati pravi čas. Požeti lan so povezali v manjše snope in ga sušili, da so se dobro posušili tudi plodovi semen, da so jih potem otepli. Laneno zrnje so rabili največ za razne bolezni pri živini. Lan so potem še sušili razprostrti na kakšnem travniku. Stebla so se morala dobro osušiti, da je od njih odpadla zunanja skorja. Na poseben način so nato lan "trli" ali nekako česali, da se je očistil vsega nepotrebnega. Takšnega pa so potem oddali obrtniku, ki se je nadalje ukvarjal s prejo in tkanjem.

Potujoči krojači so imeli priliko, da so posebno za posteljino in perilo uporabili laneno tkanino. Verjetno tudi zaradi bolj slabe obdelave, laneno blago ni bilo prijetno za nošnjo. Tisti, ki je bil na to že navajen, je bil še sprijaznjen z bodljikavo tkanino. Kdor pa se je moral na to šele navaditi, pa mu ni bilo lahko - posebno še, če je že občutil mehko bombažnih tkanin.

MATEVŽ DOVŽAN

GORENJSKO KMETIJSTVO PRED VSTOPOM REPUBLIKE SLOVENIJE V EVROPSKO SKUPNOST

Vabimo vas na zanimivo okroglo mizo, ki bo v
torek, 30. januarja 1996 ob 19.30 v OŠ Krize
Gost večera bo minister za kmetijstvo v vladi RS
prof. dr. Jože Osterc

Vabi: OO SKD Tržič, Janez Bečan, predsednik

ŠPORTNI USPEHI
ANDREJE GRAŠIČ

Redko, vendar tudi s trziškega področja izzidejo športniki, predvsem s področja smučarskega športa. Pred leti je bil to Bojan Križaj, ki je zaoral ledino in dvignil alpsko smučanje v svetovni vrh. Podobno se sedaj dogaja predvsem z Andrejo Grašič, ki tudi ustvarja pogoje za prodor našega športa v biatlonu. Biatlon ima dve ženski disciplini - tek na 7,5 km in 15 km. Na krajši progi streljajo dvakrat, na daljši pa štirikrat. Andreja je dosegla dosedaj uspehe v obeh disciplinah svetovnega pokala in to na krajši progi lani vidno drugo mesto prav tako tudi letos. Na zadnji tekmi letos pa tudi v disciplini na 15 km prvo mesto. S temi uspehi se je povzpela v sam svetovni vrh tega športa.

SPREJEM BIATLONCEV

V ponedeljek, 22. januarja 1996 je bil na dvorišču občine v Trziču sprejem dveh trziških biatloncev skupaj z državno reprezentanco. Oba trziška športnika - Andreja Grašič za 1. mesto v svetovnem pokalu in Tomaž Globočnik za 6. mesto sta bila lepo sprejeta s strani župana in občanov.

USPEHI TRZIŠKIH
SKAKALCEV

Poleg biatloncev so kljub nekaterim spodrslijajem v članski konkurenci zelo vidni tudi trziški mladi smučarski skakalci. V soboto in nedeljo (20. in 21. januarja) so merile moči zlasti ekipe in dosegle naslednji vrstni red: 1. Trzič Trifix (Brzin, Hribar, Stegnar, Grosar), 2. Triglav in 3. Ilirija - center. Z naskokom pred ostalimi pa je med posamezniki ponovno blestel Primož Peterka (Triglav).

SKRIB ZA KOROŠKE
SLOVENCE

V okviru zavzemanja za vprašanja zamejskih Slovencev je pretekle dni trziška poslanka Jana Primožič vodila akcijo za državno podporo pri gradnji kuturnega doma v Pliberku. Pri tem je bila uspešna....

Spoštovane poslance, spoštovani poslanci!

Zahvaljujemo se vam, da ste danes sprejeli amar dnu skupine poslancev v prvi postopni sejo. Zelo smo vam hvaležni, ker je povedala v obrazloženi glasni govor poslanka Jana Primožič, da bo podprla skupni projekt koroških Slovencev in postavila pometni cilj: kar nam omogoča ohraniti slovenski življenjski občini Pliberk in v širšem prostoru.

Z dodatnimi 100 milijoni SIT bomo projekt gradnje Kulturnega doma Pliberk lahko puceli v rokah. Dom bo nudil streho kulturnim, športnim, političnim in gospodarskim organizacijam in ustanovam koroških Slovencev.

Prepričani smo, da bomo upravičenost projekta dokežali: z našim delom tudi vseni tistim poslancem, ki se niso mogli odločiti za podporo.

Za Narodni svet koroških Slovencev:

F. Wedenig
Franc Wedenig
osrednji tajnik

Celovec, 17.1.1996

NOVI
NARODNI
SVET KOROŠKIH
SLOVENCEV

10 OKTOBER-STR. 25/III. A-9020 CELOVEC/KLAGENFURT
TEL. 0463/61 25 26. FAX 0463/61 25 28 22

OBJAVA FAKSIMILA ZAHVALE KOROŠKIH SLOVENCEV

IZBRANI KONCERTI V
TRZIČU

Trzič vse bolj pridobiva na pomenu kot mesto z bogato in izbrano koncertno dejavnostjo. Tako so bili v zadnjem času najbolj vidni sledeči:

6. januarja 1996 je nastopil v trziški farni cerkvi SLOVENSKI OKTET z organistom Tonetom Potočnikom. S ciklom takih koncertov in z zaključnim v Cankarjevem domu v Ljubljani februarja letos se sprašujemo, ali ti pevci lahko ukinejo (?) reprezentančni slovenski ansambel, ki ga niso sami ustanovili. Tako kot so izročilo *institucije* Slovenskega okteta prejeli od starejših pevcev pred desetimi ali dvajsetimi leti - tako bi morali to izročilo prenesti naprej na mlajše pevce. To je tako kot z vero ali pa z materinim jezikom - če jo prejmeš od staršev, jo po naravni dolžnosti preneseš naprej na otroke. Škoda, da sedanja postava okteta tega ne vidi in dojame.

13. januarja je bil v farni cerkvi koncert KOMORNEGA ZBORA IZ DOMŽAL z dirigentom Leskovicem. Predstavili so kvaliteten program tuje in domače duhovne glasbe. V programskem smislu so izstopali predvsem Poulencovi Božični moteti.

18. januarja je bil v župnijski cerkvi v Trziču koncert poljskih božičnih pesmi in kolednic iz 16. in 17. stol. v izvedbi skupine BRATOVŠČINA LUTNJE z dvorca na Wisoki pri Krakowu.

19. januarja pa je nastopil s samostojnim koncertom v Glasbeni šoli v Trziču domači pianist Jure Rozman. Posebej bleščeče je izvedel posebej zanj napisano skladbo akademika Primoža Ramovša *Vivat, crescat, floreat!*

NOV TELEFONSKI IMENIK

Tiskarna Grafika je decembra 1995 izdala telefonski imenik občine Trzič, ki je za ceno 450 SIT dober priročnik. Škoda le, da so črke in številke v zvezku premajhne.

Spoštovani bralci in naročniki Trziških razgledov!

Ob začetku novega leta ugotavljamo, da nas stroški izdajanja glasila prehitujejo. Zato smo bili primorani zvišati ceno posamezne številke Trziških razgledov in tako ta znaša od 1. januarja naprej:

- 40 SIT za naročnike in prodajo v Trziču,
- 55 SIT za naročnike po pošti,
- 1 US dolar za inozemstvo s tem, da odpošljamo vsake 2 meseca.

Pri naročnikih bodo naši raznašalci pobirali naročnino za 6 mesecev, t.j. za prve pol leta 1996.

UREDNIŠTVO

TRZIŠKI
RAZGLEDI

TRZIŠKE RAZGLEDE IZDAJA OO SKD TRZIČ. ČASOPIS JE VPISAN V EVIDENCO JAVNIH GLASIL, KI JO VODI URAD VLADE ZA INFORMIRANJE POD ZAPOREDNO ŠTEVILKO 1174. UREJA UREDNIŠKI ODBOR. GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK: JANA PRIMOŽIČ
NASLOV UREDNIŠTVA: UREDNIŠTVO TRZIŠKIH RAZGLEDOV, P. P. 141, 64290 TRZIČ. TELEFON UREDNIŠTVA: 064/53 016. CENA POSAMEZNE ŠTEVILKE 30,00 SIT. RAČUNALNIŠKI PRELOM: ASTRUM D.O.O., TRZIČ • TISK: TISKARSTVO UZAR, TRZIČ. NAKLADA 1.500 IZVODOV.